

Mediating Role of Intolerance of Uncertainty in Relationship between Parenting Stress and Generalized Anxiety Disorder Symptoms

Nasrin Askarpour¹, Ahmad Mansouri²

1. Department of psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran.

2. (Corresponding author) * Department of Psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran.

Abstract

Aim and Background: Considering the high prevalence of anxiety disorders in adolescence, this period is the main stage of developing anxiety symptoms, including generalized anxiety disorder. Many causes and factors are involved in the development of this disorder. This study aimed to investigate the mediating role of intolerance of uncertainty in the relationship between parenting stress and symptoms of generalized anxiety disorder.

Methods and Materials: The current research method was fundamental, cross-sectional, and descriptive of the correlation type. The statistical population included all secondary school students of Mashhad city (N= 63000) in 2023-2024, 203 of them and one of their parents (203 parents) were selected using the convenience sampling method. This research, used the parenting stress index (Abidin, 1995), the intolerance of uncertainty scale (Carton et al., 2007), and the youth anxiety measure for DSM-5 (Morris et al., 2017). The Pearson correlation method, confirmatory factor analysis, and path analysis were used in SPSS version 26 and LISREL version 8.8 statistical software for data analysis.

Findings: The results of the present study showed that there is a positive correlation between parenting stress, intolerance of uncertainty, and symptoms of generalized anxiety disorder ($p < 0.05$). Examining the coefficients shows that the direct effect of parenting stress on the intolerance of uncertainty is significant, but its effect on generalized anxiety disorder symptoms is not significant. The direct effect of intolerance of uncertainty on generalized anxiety disorder symptoms is significant. The indirect effect of parenting stress on the symptoms of generalized anxiety disorder through intolerance of uncertainty is significant (CFI = 0.99, NFI = 0.97, NNFI = 0.96, IFI = 0.99, RFI = 0.92, GFI = 0.9, RMSEA = 0.064). According to the obtained findings, it can be said that intolerance of uncertainty plays a mediating role in the relationship between parenting stress and symptoms of generalized anxiety disorder.

Conclusions: The results show that parenting stress and adolescents' intolerance of uncertainty play an important role in experiencing the symptoms of generalized anxiety disorder. The findings of this research show the importance of interventions based on stress reduction and intolerance of uncertainty to reduce parenting stress and adolescents' intolerance of uncertainty and, as a result, symptoms of generalized anxiety disorder.

Keywords: Intolerance of uncertainty, generalized anxiety disorder, parenting stress.

Citation: Askarpour N, Mansouri A. **Mediating Role of Intolerance of Uncertainty in Relationship between Parenting Stress and Generalized Anxiety Disorder Symptoms.** Res Behav Sci 2024; 22(3): 450-461.

* Ahmad Mansouri,
Email: mansoury_am@yahoo.com

نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر

نسرین عسکری^۱، احمد منصوری^۲

۱- گروه روان‌شناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

۲- (نویسنده مسئول) * گروه روان‌شناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به شیوع بالای اختلال‌های اضطرابی در نوجوانان، این دوره مرحله اصلی شکل‌گیری نشانگان اضطرابی از جمله اختلال اضطراب فراگیر است. علل و عوامل متعددی در ایجاد این اختلال دخیل هستند. هدف این پژوهش بررسی نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر بود.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر بنیادی، مقطعی و توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل تمامی دانش‌آموزان متوسطه دوم شهر مشهد (N= ۶۳۰۰۰) در سال ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود که تعداد ۲۰۳ نفر از آن‌ها و یکی از والدینشان (۲۰۳ والد) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. در این پژوهش از شاخص استرس والدینی (آبیدین، ۱۹۹۵)، مقیاس تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی (کارتون و همکاران، ۲۰۰۷) و پرسشنامه اضطراب کودکان و نوجوانان مبتنی بر پنج‌مین راهنمای تشخیص و آماری اختلال‌های روانی (موریس و همکاران، ۲۰۱۷) استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از روش همبستگی پیرسون، تحلیل عاملی تأییدی و همچنین تحلیل مسیر در نرم‌افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۶ و LISREL نسخه ۸/۸ استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین استرس والدینی، تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر همبستگی مثبت وجود دارد ($p < 0/05$). بررسی ضرایب نشان‌دهنده آن است که اثر مستقیم استرس والدینی بر تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی معنادار است، اما اثر آن بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر معنادار نیست. اثر مستقیم تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر معنادار است. اثر غیرمستقیم استرس والدینی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر از طریق تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی معنادار است ($CFI = 0/99$ ، $NFI = 0/97$ ، $NNFI = 0/96$ ، $IFI = 0/99$ ، $RFI = 0/92$ ، $GFI = 0/9$ ، $RMSEA = 0/064$). با توجه به یافته‌های به‌دست‌آمده می‌توان گفت تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر نقش میانجی ایفا می‌کند.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهد که استرس والدینی و تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی نوجوانان نقش مهمی در تجربه نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر دارند. یافته‌های این پژوهش نشان‌دهنده اهمیت مداخله‌های مبتنی بر کاهش استرس و مبتنی بر تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی برای کاهش استرس والدینی و تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی نوجوانان و در نتیجه نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر است.

واژه‌های کلیدی: اختلال اضطراب فراگیر، استرس والدینی، تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی

ارجاع: عسکری نسرین، منصوری احمد. نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۴۰۳؛ ۲۲(۳): ۴۵۰-۴۶۱.

*- احمد منصوری،

رایانامه: mansoury_am@yahoo.com

مقدمه

دوره نوجوانی با تغییرهای مختلفی ازجمله تغییر هورمون‌ها و بدن، تغییر در محیط اجتماعی و تغییر در مغز و ذهن همراه است. در این دوره بخشی از نوجوانان در برابر مشکلات سلامت روان آسیب‌پذیر می‌شوند. بسیاری از اختلال‌های روان‌شناختی مانند اختلال‌های افسردگی، اضطراب، خوردن، مصرف مواد و روان‌پریشی اولین بار قبل از ۲۴ سالگی ظاهر می‌شوند (۱). اضطراب به‌عنوان یک حالت خلقی آینده‌محور تلقی می‌شود که به‌وسیله علائم بدنی، تنش عضلانی و بیمناکی درباره آینده مشخص می‌شود (۲). اضطراب در صورت تداوم، غیرقابل کنترل بودن و فراگیر شدن به اختلال تبدیل می‌گردد (۳) و شامل انواع مختلفی ازجمله اضطراب فراگیر، هراس، گذر هراسی، وحشت‌زدگی، اضطراب اجتماعی، لالی انتخابی، اضطراب جدایی و فوبیای خاص هست. گاهی برخی اختلال‌های روانی دیگر مانند وسواس فکری- عملی و اختلال استرس پس از سانحه با این اختلال‌ها در کودکان و نوجوانان همراه است (۲، ۳). در این میان اختلال اضطراب فراگیر یکی از شایع‌ترین اختلال‌های اضطرابی در بین کودکان و نوجوانان است (۴). اضطراب و نگرانی بیش‌ازحد و همچنین دشواری در کنترل نگرانی به همراه یکی از موارد تنش عضلانی، زود خسته شدن، دشواری در تمرکز یا احساس تهی‌مغزی، تحریک‌پذیری، اختلال در خواب به مدت شش ماه برای تشخیص این اختلال در کودکان نیاز است (۲). شیوع طول عمر این اختلال در پسران، دختران و کل افراد ۶ تا ۱۸ سال ایرانی ۲/۲، ۲/۹ و ۲/۶ درصد گزارش‌شده است. اختلال‌های اضطراب جدایی، نافرمانی مقابله‌ای، هراس خاص، اضطراب اجتماعی، گذر هراسی، افسردگی، کمبود توجه/بیش‌فعالی و وسواس-اجبار از شایع‌ترین اختلال‌های همایند با این اختلال بوده‌اند (۴). کودکان و نوجوانان مبتلا به این اختلال از نگرانی‌های بیش‌ازحد و فراگیری رنج می‌برند که عملکرد اجتماعی، تحصیلی و خانوادگی آن‌ها را مختل می‌کند (۵). عوامل متعددی مانند سن بالاتر، زن بودن، سابقه بستری شدن مادر در بیمارستان روان‌پزشکی، تحصیلات پایین مادر، زندگی در شهر (۴)، کیفیت پایین خواب (۶)، سبک فرزند پروری سهلگیرانه (۷) با خطر ابتلا به این اختلال مرتبط هستند.

یکی دیگر از عوامل خطر ساز مرتبط با اختلال اضطراب فراگیر، استرس والدینی است (۸). استرس والدینی به پاسخ‌های استرسی والدین به تقاضاهای مرتبط با پدر و مادر بودن یا

والدگری اشاره دارد (۹). امروزه والدین با عوامل استرس‌زای بیرونی و درونی متعددی مانند کار، روابط، مراقبت از خانواده، مسائل مالی، مدیریت هیجانی و عملی تقاضاهای متعدد و همچنین تقسیم زمان بین والدگری و نیازهای خود مواجه هستند که می‌تواند شیوه و رفتارهای فرزند پروری آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. همچنین می‌توانند بر رشد اجتماعی-هیجانی، رفتاری و تحصیلی کودکان تأثیر بگذارد (۱۰). وانگ و همکاران دریافتند کودکانی که در ابتدای کودکی میانی دارای سطوح بالاتری از علائم اختلال اضطراب فراگیر بودند، پدرانی با سطوح بالای استرس والدینی داشتند و تنبیه بدنی مادرانه و انضباط بیشتری را تجربه کرده بودند (۸). زمانی و همکاران نشان دادند که بین استرس والدگری و اضطراب در کودکان ۶ تا ۱۰ ساله رابطه وجود دارد. همچنین سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و مقتدرانه، استرس والدگری و همراهی خانوادگی پیش‌بینی کننده اضطراب کودکان بودند (۱۱). سیدا گزارش کرد که بین استرس والدینی و اضطراب کودکان ۸ تا ۱۲ ساله همبستگی هست. همچنین دریافت که سبک اسنادی منفی میانجی رابطه بین استرس والدینی و اضطراب کودکان است (۱۲). مک و همکاران گزارش کردند که بین استرس والدینی و مشکلات رفتاری (اضطراب-انزوا و خشم-پرخاشگری) کودکان ۳ تا ۷ سال رابطه وجود دارد. آن‌ها همچنین نشان دادند که استرس والدینی به‌واسطه سبک‌های والدگری منفی منجر به مشکلات رفتاری کودکان می‌شود (۱۳). کلاوزر و همکاران دریافتند که استرس والدینی پیش‌بینی کننده مشکلات درونی شده و برونی شده کودکان ۳ تا ۱۸ سال مبتلا به اختلال طیف اتیسم است (۱۴). درنهایت چوئی نشان داد که بین استرس والدینی با پرخاشگری و اضطراب/افسردگی کودکان رابطه وجود دارد (۱۵).

اگرچه رابطه بین استرس والدینی و مشکلات روان‌شناختی کودکان و نوجوانان (۸، ۱۵-۱۰)، به‌خصوص اختلال اضطراب فراگیر موردبررسی و تأیید قرار گرفته است (۸، ۱۰)، اما توجه کمتری به عوامل میانجی این رابطه شده است. یکی از متغیرهایی که هم با استرس والدینی و هم اختلال اضطراب فراگیر مرتبط است، بلاتکلیفی و تحمل‌ناپذیری بلاتکلیفی است (۱۶، ۱۷). این سازه روان‌شناختی به‌عنوان یک عامل آسیب‌پذیری فراتشخیصی نقش مهمی در ایجاد و تداوم علائم اضطراب و افسردگی دارد (۱۷). انزنظر فریستون و همکاران تحمل‌ناپذیری بلاتکلیفی تمایل به دلواپسی و ناراحتی نسبت به عناصر ناشناخته یک موقعیت است؛ خواه نتیجه احتمالی منفی

باشد یا نباشد (۱۸). از نظر کارلتون این سازه به ناتوانی سرشتی افراد در تحمل پاسخ‌های نامطلوب ناشی از فقدان اطلاعات برجسته، کلیدی یا کافی اشاره دارد و به‌وسیله ادراک مرتبط با تحمل‌ناپذیری حمایت می‌شود. بعلاوه هسته اصلی آن ترس از ناشناخته‌ها است (۱۷). افرادی که نسبت به بالاتکلیفی تحمل‌ناپذیر هستند، بالاتکلیفی را استرس‌زا و ناراحت‌کننده می‌دانند. معتقدند که باید از رویدادهای غیرمنتظره اجتناب کرد. از نظر آن‌ها بالاتکلیفی درباره آینده ناعدلانه است (۱۹). مدل‌های اجتناب شناختی، فراشناختی، تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی، بد تنظیمی هیجانی، مبتنی بر پذیرش و مدل یکپارچه‌شده از مهم‌ترین مدل‌های معاصر در مورد نگرانی و اختلال اضطراب فراگیر هستند (۲۰). در مدل شناختی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی، اعتقاد بر این است که باورهای افراد درباره بالاتکلیفی، باورهای مثبت درباره نگرانی، جهت‌گیری منفی نسبت به مشکل و اجتناب شناختی نقش مهمی در ابتلا و تداوم اختلال اضطراب فراگیر دارند. باوجوداین، اعتقاد بر این است که باورهای افراد درباره بالاتکلیفی نقش مهم‌تری در ایجاد و تداوم نگرانی و همچنین اختلال اضطراب فراگیر دارند (۱۹). مدل‌های مبتنی بر تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی فرض می‌کنند که افراد با تحمل‌ناپذیری بالا استعداد بیشتری برای درگیر شدن در نگرانی دارند، زیرا تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی زنجیره‌ای از نگرانی، جهت‌گیری منفی نسبت به مشکل و اجتناب شناختی را ایجاد می‌کند و همچنین مستقیم بر جهت‌گیری نسبت به مشکل و اجتناب شناختی تأثیر می‌گذارد (۲۱). اوکایاما و همکاران دریافتند که نوجوانان تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی بیشتری را در مقایسه با بزرگسالان تجربه می‌کنند (۲۲). بوتسی و همکاران نیز نتایج مشابهی را در نوجوانان ۱۱ تا ۱۷ سال گزارش کردند (۲۳). نتایج یک مطالعه فراتحلیل نشان داد که ۳۶ درصد واریانس اضطراب و ۳۹/۶۹ درصد از واریانس نگرانی کودکان و نوجوانان از طریق تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی تبیین می‌شود (۲۱).

واتز و همکاران مشاهده کردند که بین تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی و علائم اختلال اضطراب فراگیر افراد ۱۱ تا ۱۵ سال رابطه وجود دارد. همچنین پیش‌بینی کننده علائم این اختلال هست (۲۴). دوگاس و همکاران دریافتند که تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی نقش مهم‌تری نسبت به ترس از اضطراب در سبب‌شناسی نگرانی نوجوانان دارد (۲۵). کاوی و همکاران گزارش کردند که تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی با نگرانی و شدت اضطراب فراگیر کودکان ۶ تا ۱۱ سال مرتبط است. همچنین

شدت تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی به ترتیب در افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر و یک اختلال همایند و همچنین اختلال اضطراب فراگیر خالص بیشتر از کنترل‌های سالم است (۲۶). مالینز و همکاران دریافتند که استرس والدینی و حمایت بیش‌ازحد والدین با بالاتکلیفی کودکان و نوجوانان مبتلا به بیماری‌های مزمن مرتبط است. همچنین استرس والدینی و آسیب‌پذیری کودکان پیش‌بینی کننده بالاتکلیفی آن‌ها هستند (۲۷). راین و همکاران نیز گزارش کردند که استرس والدینی و آسیب‌پذیری کودک پیش‌بینی کننده بالاتکلیفی افراد ۸ تا ۱۸ سال درباره بیماری است، اما حمایت بیش‌ازحد فاقد چنین نقشی است (۲۸). اگرچه پژوهشی درباره نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی نوجوانان در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر مشاهده نشد، اما سانچز و همکاران دریافتند که تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی مادر و کودک میانجی رابطه بین اضطراب مادر و اضطراب کودک است (۲۹). زلومکه و جتر نشان دادند که تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی اثر تعدیل‌کننده در رابطه بین استرس و نگرانی دانشجویان به‌عنوان ویژگی اصلی اختلال اضطراب فراگیر دارد. آن‌ها همچنین دریافتند که بین استرس روزانه، رویدادهای زندگی، تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی و نگرانی رابطه وجود دارد (۳۰). ویست دریافت که استرس پیش‌بینی کننده اضطراب دانشجویان و همچنین تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی تعدیل‌کننده رابطه بین استرس ادراک‌شده و اضطراب است (۳۱). در یک پژوهش مروری گزارش کردند که والدین مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر ممکن است با انتقال این پیام که جهان امن نیست، بالاتکلیفی غیرقابل تحمل است، از هیجان‌های قوی باید اجتناب شود و نگرانی به مقابله با بالاتکلیفی کمک می‌کند، پردازش تهدیدهای بالقوه در محیط را توسط فرزندان‌شان تحت تأثیر قرار می‌دهند. به عبارتی آن‌ها سبک‌های شناختی ناکارآمد را به فرزندان‌شان منتقل می‌کنند (۳۲). با توجه به شیوع اختلال اضطراب فراگیر در بین کودکان و نوجوانان (۴)، پیامدهای اجتماعی، تحصیلی و خانوادگی آن (۵) و همچنین توجه اندک به عوامل میانجی رابطه بین استرس والدینی و علائم اختلال اضطراب فراگیر، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاتکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر انجام شد.

مواد و روش‌ها

روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) $0/93$ بود. نتایج مربوط به تحلیل عاملی تأییدی پس از حذف دو سؤال ۶ و ۲۸ ($0/94$) = برآزش تطبیقی، $0/94$ = برآزش هنجار نشده، $0/94$ = برآزش افزایشی، $0/74$ = نیکویی برآزش، $0/79$ = جذر میانگین مجزورات خطای تقریب) خوب بود.

مقیاس تحمل ناپذیری بلاتکلیفی: ابزاری ۱۲ ماده‌ای

است که توسط کارلتون و همکاران در سال ۲۰۰۷ ساخته شده است. ماده‌های این ابزار بر روی یک مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای از ۱ (به هیچ وجه) تا ۵ (بسیار زیاد) نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمره‌ها بین ۱۲ تا ۶۰ هست. آن‌ها همسانی درونی این آزمون (آلفای کرونباخ) را $0/96$ گزارش کردند (۳۶). اعتبار نمره کل این مقیاس در میان نوجوانان ۱۳ تا ۱۷ سال $0/85$ و همچنین همبستگی درونی بین ماده‌ها و نمره کل $0/36$ تا $0/61$ بوده است (۳۷). اعتبار این مقیاس در پژوهش حاضر به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) $0/77$ بود. نتایج مربوط به تحلیل عاملی تأییدی پس از حذف چهار سؤال ۵، ۸، ۱۱ و ۱۲ ($0/98$) = برآزش تطبیقی، $0/94$ = برآزش هنجاری، $0/97$ = برآزش هنجار نشده، $0/98$ = برآزش افزایشی، $0/96$ = نیکویی برآزش، $0/48$ = جذر میانگین مجزورات خطای تقریب) خوب بود.

مقیاس اضطراب کودکان و نوجوانان مبتنی بر

تشخیص راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های

روانی: ابزاری ۵۰ ماده‌ای هست که توسط موریس و همکاران در سال ۲۰۱۷ طراحی شده است. این مقیاس از دو بخش تشکیل شده است. بخش اول علائم اختلال‌های اضطراب اصلی پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی را ارزیابی می‌کند و شامل خرده مقیاس‌های اختلال اضطراب جدایی، سکوت انتخابی، اضطراب اجتماعی، وحشت‌زدگی و اضطراب فراگیر است. بخش دوم نیز از پنج خرده مقیاس تشکیل شده است که پوشش‌دهنده انواع مختلف فوبیاهای فوبیای حیوانات، محیط طبیعی، جراحت، تزریق، خون و فوبیای دیگر و فوبیای موقعیتی که از نظر محتوای ترس با گذر هراسی شباهت دارند، است. همه ماده‌ها با استفاده از یک مقیاس لیکرت چهاردرجه‌ای از هرگز تا همیشه نمره‌گذاری می‌شوند. نمره کلی و نمره هر زیر مقیاس می‌تواند با جمع کردن نمره ماده‌های مرتبط با آن به دست آید که نمره‌های بالاتر نشان‌دهنده سطوح بالای علائم اضطراب می‌باشد. اعتبار این مقیاس به روش همسانی درونی برای کل مقیاس در بخش اول در نمونه‌های

پژوهش حاضر بنیادی، کمی، مقطعی و توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری آن شامل تمامی دانش آموزان دختر مدارس دولتی و غیردولتی مقطع متوسطه دوم شهر مشهد (۶۳۰۰۰ نفر) در سال ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود که تعداد ۲۰۳ نفر از آن‌ها به همراه یکی از والدینشان (۲۰۳ والد) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. حداقل حجم نمونه برای مدل یابی ۲۰۰ نفر پیشنهاد شده است یا به ازای هر متغیر حداقل ۲۰ نفر در نظر گرفته شود (۳۳). به منظور انجام این پژوهش بعد از گرفتن مجوز از اداره کل آموزش و پرورش خراسان رضوی در اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۳ به سه مدرسه شاهد تکتیم، حضرت زینب (ع) و مهری ماه مراجعه شد. با هماهنگی و همکاری مدیریت مدرسه، ابزارهای پژوهش بین دانش‌آموزانی که تمایل به شرکت در پژوهش داشتند توزیع گردید. پس از توضیحات کامل در مورد نحوه تکمیل هر یک از ابزارها از آن‌ها خواسته شد که پرسشنامه استرس والدینی را به پدر یا مادر خود بدهند و بعد از تکمیل توسط والدین در روزهای تعیین شده به مدرسه برگردانند. ملاک‌های ورود شامل دانش‌آموز بودن در مقطع متوسطه و تمایل به شرکت در پژوهش بود. معیار خروج نیز عدم پاسخگویی به پرسشنامه‌ها بود. از ابزارهای زیر برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش استفاده شد.

شاخص استرس والدینی - فرم کوتاه: ابزاری ۳۶

ماده‌ای است که توسط آیدین در سال ۱۹۹۵ ساخته شده است. این شاخص دارای سه خرده مقیاس پریشانی والدین، تعاملات ناکارآمد والد-کودک و ویژگی‌های کودک مشکل‌آفرین است. شرکت‌کنندگان به هر ماده بر اساس یک مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۵) پاسخ می‌دهند. دامنه نمره‌ها بین ۳۶ تا ۱۲۰ است. اعتبار کل شاخص و عوامل فوق به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) به ترتیب $0/91$ ، $0/87$ ، $0/80$ و $0/85$ گزارش شده است (۳۴). اعتبار نسخه فارسی کل شاخص و هر یک از خرده مقیاس‌های فوق برای کل نمونه هنجاریابی به ترتیب $0/90$ ، $0/80$ ، $0/84$ و $0/80$ است. برای مادران کودکان پسر به ترتیب $0/89$ ، $0/80$ ، $0/83$ و $0/78$ و برای مادران کودکان دختر به ترتیب $0/91$ ، $0/80$ ، $0/84$ و $0/80$ به دست آمده است. ضریب اعتبار باز آزمایی (۱۸ روز بعد از اجرای اول) برای کل شاخص استرس والدینی و خرده مقیاس‌های پریشانی والدین، تعامل ناکارآمد والد-کودک و ویژگی‌های کودک مشکل‌آفرین به ترتیب $0/75$ ، $0/82$ ، $0/73$ و $0/71$ بوده است (۳۵). اعتبار این شاخص در پژوهش حاضر به

پایه تحصیلی هفتم (۸۸ نفر، ۴۳/۳ درصد)، هشتم (۸۶ نفر، ۴۲/۴ درصد) و نهم (۲۸ نفر، ۱۳/۸ درصد) بودند. پایه تحصیلی یک نفر از شرکت‌کنندگان نیز نامشخص بود. جنسیت ۱۴۱ نفر از والدین زن (۶۹/۵ درصد) و ۶۲ نفر مرد (۳۰/۵ درصد) بود. وضعیت تأهل ۱۸۳ نفر (۹۰/۱ درصد) متأهل و ۱۸ نفر (۸/۹ درصد) جدا شده بود. وضعیت شغلی ۸۸ (۴۳/۳ درصد)، ۷۷ (۳۷/۹ درصد)، ۳۷ (۱۸/۲ درصد) به ترتیب خانه‌دار، کارمند و شغل آزاد بود. وضعیت تحصیلی ۵ (۲/۵ درصد)، ۳۳ (۱۶/۳ درصد)، ۵۷ (۲۸/۱ درصد)، ۲۹ (۱۴/۳ درصد)، ۷۱ (۳۵ درصد) و ۷ (۳/۴ درصد) نفر از والدین به ترتیب دکترا و بالاتر، کارشناسی ارشد، کارشناسی، فوق‌دیپلم، دیپلم و زیر دیپلم بود. در جدول ۱ شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است. شاخص‌های کشیدگی و کجی این جدول نشان می‌دهد که متغیرها نرمال هستند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که بین استرس والدینی، تحمل‌ناپذیری بالاترکلیفی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر همبستگی مثبت وجود دارد ($p < 0.05$). متغیرهای پژوهش فاصله‌ای هستند. برای بررسی نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاترکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر از روش تحلیل مسیر استفاده شد. نتایج مربوط به این تحلیل در جدول ۲ و شکل ۱ ارائه شده است.

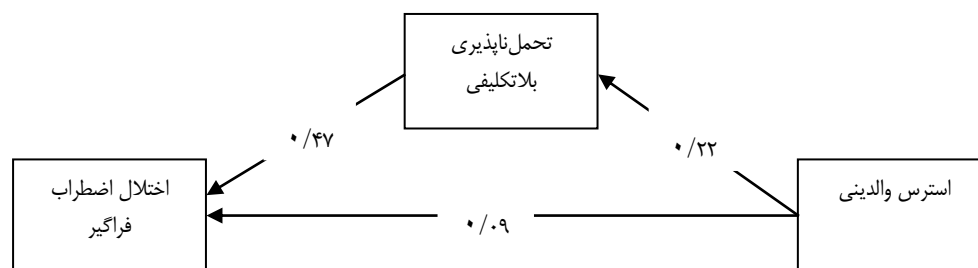
بالینی و غیر بالینی به ترتیب برابر ۰/۹۲ و ۰/۹۳ و همچنین در بخش دوم برای هر دو گروه ۰/۸۶ بوده است (۳۸). اعتبار نسخه فارسی آن در بخش اول ۰/۷۱ تا ۰/۹۰ و برای بخش دوم ۰/۶۵ تا ۰/۹۱ بوده است. اعتبار خرده مقیاس اختلال اضطراب فراگیر برابر ۰/۸۵ گزارش شده است. روایی ملاکی پرسشنامه با استفاده از مقیاس غربالگری اضطراب مرتبط با اختلال‌های هیجانی کودکان و نوجوانان نشان داده است که همبستگی بین این مقیاس و مؤلفه‌های مقیاس غربالگری اضطراب کودکان و نوجوانان بین ۰/۱۲ تا ۰/۷۴ است. همبستگی بین مؤلفه‌های پنج‌گانه هر بخش ۰/۳۸ تا ۰/۵۶ و همچنین همبستگی بین مؤلفه‌های پنج‌گانه با نمره کل ۰/۶۹ تا ۰/۸۳ بوده است (۳۹). در پژوهش حاضر اعتبار خرده مقیاس اختلال اضطراب فراگیر این پرسشنامه به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) ۰/۷۸ بود. نتایج تحلیل عاملی تأییدی (۱ = برازش تطبیقی، ۰/۹۸ = برازش هنجاری، ۱ = برازش هنجار نشده، ۱ = برازش افزایشی، ۰/۹۹ = نیکویی برازش، ۰/۰۰۱ = جذر میانگین مجذورات خطای تقریب) خوب بود.

یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد سن دانش آموزان ۱۳/۷۹ و ۰/۷۵ (۱۳ تا ۱۶ سال) بود. شرکت‌کنندگان این پژوهش دانش آموزان

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیر	استرس والدینی	تحمل‌ناپذیری بالاترکلیفی	اختلال اضطراب فراگیر
استرس والدینی	-		
تحمل‌ناپذیری بالاترکلیفی	۰/۲۲**	-	
اختلال اضطراب فراگیر	۰/۱۹**	۰/۴۹**	-
میانگین	۷۸/۲۷	۲۱/۲۰	۱۴/۵۸
انحراف استاندارد	۲۱/۶۲	۵/۸۷	۵/۰۶
کشیدگی	۰/۰۹	۰/۱۰	۰/۶۴
کجی	-۰/۶۶	-۰/۸۱	۰/۳۴

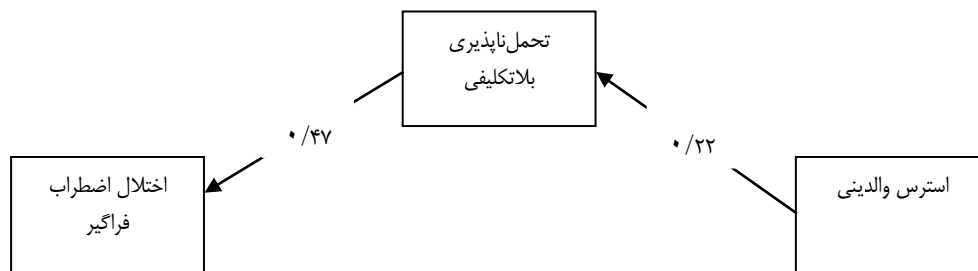
شکل ۱. مدل برازش شده مربوط به نقش میانجی تحمل ناپذیری بلا تکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر

جدول ۲. اثرات مستقیم و غیرمستقیم مربوط به مدل برازش شده

اثرات	متغیر پیش‌بین	متغیر ملاک	SE	β	T	p
مستقیم	استرس والدینی	نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر	۰/۰۲	۰/۰۹	۱/۳۵	$> ۰/۰۵$
	تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	۰/۰۶	۰/۲۲	۳/۲۱	$< ۰/۰۵$
	تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	اختلال اضطراب فراگیر	۰/۴۰	۰/۴۷	۷/۴۴	$< ۰/۰۵$
غیرمستقیم	استرس والدینی	اختلال اضطراب فراگیر از طریق تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	۰/۰۲	۰/۱۰	۲/۹۵	$< ۰/۰۵$

که این مدل از برازش کامل برخوردار بوده اما اشباع شده است. با توجه به معنادار نبودن اثر مستقیم استرس والدینی بر نشانه‌های اضطراب فراگیر، اصلاح مدل انجام شد (شکل ۲). در جدول ۳ اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است. در جدول ۴ شاخص‌های χ^2 دو، برازش تطبیقی، برازش هنجاری، برازش هنجار نشده، برازش افزایشی، برازش نسبی، نیکویی برازش و جذر میانگین مجزورات خطای تقریب برای مدل برازش شده گزارش شده است.

شکل ۱ و جدول ۲ نشان می‌دهد که اثر مستقیم استرس والدینی بر تحمل ناپذیری بلا تکلیفی ($\beta = ۰/۰۹$, $p > ۰/۰۵$, $t = ۱/۳۵$) معنادار است، اما اثر آن بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر ($\beta = ۰/۰۹$, $p > ۰/۰۵$, $t = ۱/۳۵$) معنادار نیست. اثر مستقیم تحمل ناپذیری بلا تکلیفی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر معنادار است ($\beta = ۰/۴۷$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۷/۴۴$). اثر غیرمستقیم استرس والدینی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر از طریق تحمل ناپذیری بلا تکلیفی معنادار است ($\beta = ۰/۱۰$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۲/۹۵$). نتایج مربوط به شاخص‌های برازش مدل نشان داد

شکل ۲. مدل اصلاح شده مربوط به نقش میانجی تحمل ناپذیری بلا تکلیفی در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر

جدول ۳. اثرات مستقیم و غیرمستقیم مربوط به مدل برازش شده

اثرات	متغیر پیش‌بین	متغیر ملاک	SE	β	T	p
مستقیم	استرس والدینی	تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	۰/۰۶	۰/۲۲	۳/۲۱	$< ۰/۰۵$
	تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر	۰/۴۲	۰/۴۹	۷/۹۰	$< ۰/۰۵$
غیرمستقیم	استرس والدینی	اختلال اضطراب فراگیر از طریق تحمل ناپذیری بلا تکلیفی	۰/۰۳	۰/۱۱	۲/۹۷	$< ۰/۰۵$

جدول ۴. شاخص‌های مربوط به مدل اصلاح شده

χ^2	RMSEA	CFI	NFI	NNFI	IFI	RFI	GFI
۱/۸۳ ($p = ۰/۱۷$)	۰/۰۶۴	۰/۹۹	۰/۹۷	۰/۹۶	۰/۹۹	۰/۹۲	۰/۹۹

شکل ۲ و جدول ۳ نشان می‌دهد که اثر مستقیم استرس والدینی بر تحمل ناپذیری بلا تکلیفی ($\beta = ۰/۲۲$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۳/۲۱$) معنادار است. اثر مستقیم تحمل ناپذیری بلا تکلیفی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر معنادار است ($\beta = ۰/۴۹$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۷/۹۰$).

شکل ۲ و جدول ۳ نشان می‌دهد که اثر مستقیم استرس والدینی بر تحمل ناپذیری بلا تکلیفی ($\beta = ۰/۲۲$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۳/۲۱$) معنادار است. اثر مستقیم تحمل ناپذیری بلا تکلیفی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر معنادار است ($\beta = ۰/۴۹$, $p < ۰/۰۵$, $t = ۷/۹۰$).

$\beta = 0/49$ ، $t = 7/90$). اثر غیرمستقیم استرس والدینی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر از طریق تحمل‌ناپذیری بالاترین معنادار است ($p < 0/05$ ، $\beta = 0/11$ ، $t = 2/97$). نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که شاخص‌های خی دو، برازش تطبیقی، برازش هنجاری، برازش هنجار نشده، برازش افزایشی، برازش نسبی، نیکویی برازش و جذر میانگین مجزورات خطای تقریب برای مدل برازش شده به ترتیب برابر $(p = 0/17)$ ، $1/83$ ، $0/99$ ، $0/97$ ، $0/96$ ، $0/99$ ، $0/92$ و $0/99$ است. بر اساس منابع موجود (۳۳) پیشنهاد شده است که شاخص‌های برازش بزرگ‌تر از $0/90$ و جذر میانگین مجزورات خطای تقریب کم‌تر از $0/08$ باشند. لذا این مدل برازش مطلوبی دارد. از این رو تحمل‌ناپذیری بالاترین میانجی رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی تحمل‌ناپذیری بالاترین در رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که بین استرس والدینی، تحمل‌ناپذیری بالاترین و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر رابطه وجود دارد. همچنین تحمل‌ناپذیری بالاترین میانجی رابطه بین استرس والدینی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر است. به عبارت دیگر استرس والدینی از طریق تحمل‌ناپذیری بالاترین اثر غیرمستقیمی بر نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر نوجوانان دارد. اگرچه پژوهشی همسو با یافته‌های فوق مشاهده نگردید اما می‌توان گفت که این نتایج با یافته‌های سانچز و همکاران (۲۹)، اکتار و همکاران (۳۲) و بازیاری و همکاران (۴۰) همسو است. برای مثال سانچز و همکاران دریافتند که تحمل‌ناپذیری بالاترین مادر و کودک میانجی رابطه بین اضطراب مادر و اضطراب کودک است (۲۹). اکتار و همکاران گزارش کردند که والدین مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر ممکن است با انتقال این پیام که جهان امن نیست، بالاترین غیرقابل تحمل است، از هیجان‌های قوی باید اجتناب شود و نگرانی به مقابله با بالاترین کمک می‌کند، پردازش تهدیدهای بالقوه در محیط را توسط فرزندانشان تحت تأثیر قرار می‌دهند. به عبارتی آن‌ها سبک‌های شناختی ناکارآمد را به فرزندانشان منتقل می‌کنند (۳۲). بازیاری و همکاران مشاهده کردند که عوامل فراتشخیصی مثل راهبردهای

سازگاری و ناسازگاری تنظیم هیجان، اجتناب تجربه‌ای، تحمل‌ناپذیری بالاترین و باورهای فراشناختی میانجی رابطه بین رویدادهای استرس‌زای زندگی و نشانه‌های اختلال اضطراب فراگیر دانشجویان هستند. همچنین تحمل‌ناپذیری بالاترین میانجی رابطه بین رویدادهای استرس‌زا و اضطراب فراگیر است (۴۰). با وجود این زلومکه و جتر نشان دادند که تحمل‌ناپذیری بالاترین اثر تعدیل‌کننده در رابطه بین استرس و نگرانی دانشجویان به عنوان ویژگی اصلی اختلال اضطراب فراگیر دارد (۳۰). ویست نیز دریافت که تحمل‌ناپذیری بالاترین اثر تعدیل‌کننده رابطه بین استرس ادراک‌شده و اضطراب است (۳۱). در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت که امروزه والدین با عوامل استرس‌زای بیرونی و درونی متعددی مانند کار، روابط، مراقبت از خانواده، مسائل مالی، مدیریت هیجانی و عملی تقاضاهای متعدد، تقسیم زمان بین والدگری و نیازهای خود (۱۰)، بیماری مزمن فرزندان (۲۷)، فشار تحصیلی و انتظارات بالا برای موفقیت تحصیلی فرزندانشان، انتظارات اجتماعی یا پایبندی به هنجارهای اجتماعی، پیچیدگی زندگی خانوادگی مدرن، چالش‌های مرتبط با تعادل بین کار و زندگی، فشارهای اقتصادی، سیاست تک‌فرزند و تغییرات سریع اجتماعی (۴۱) مواجه هستند که فشار زیادی را به آن‌ها وارد می‌کند و استرس والدینی آن‌ها را ایجاد یا تشدید می‌کند. استرس والدینی بالا سبب والدگری منفی از جمله والدگری انتقادی، والدگری غیرپاسخگو یا کمتر پاسخگو، گرمی کمتر، تربیت تنبیهی و سبک‌های تربیتی سخت‌گیرانه می‌شود (۱۰). شیوه والدین با استرس بالا، کنترل بدون رابطه گرم و پاسخگویی است. کنترل افراطی آن‌ها سبب از بین رفتن فرصت افزایش فهم کودک و نوجوانان از قوانین و ارتقای رشد خودگردانی می‌شود. لذا کودکان مضطرب و ترسو، نتیجه پرورش والدینی با خلق و خوی استرسی، خشمگین و مضطرب هستند. استرس والدینی همچنین سبب ایجاد رابطه والد-فرزند ناامن و منفی و افزایش ایرادگیری و تحریک‌پذیری والدین می‌شود و اغلب به افزایش مشکلات هیجانی و رفتاری کودکان کمک می‌کند (۱۱). وانگ و همکاران دریافتند کودکان دارای سطوح بالاتر علائم اختلال اضطراب فراگیر، پدرانی با سطوح بالای استرس والدینی داشتند و تنبیه بدنی مادرانه و انضباط بیشتری را تجربه کرده بودند (۸). سایر پژوهش‌ها نیز نشان دادند که بین استرس والدینی و اضطراب (۱۱، ۱۲)، مشکلات رفتاری مانند اضطراب-انزوا و خشم-پرخاشگری (۱۳)، مشکلات درونی

شده و برونی شده (۱۴)، پرخاشگری و اضطراب/افسردگی (۱۵) کودکان و نوجوانان رابطه وجود دارد.

والدین به خصوص مادران دارای استرس ممکن است به صورت انتخابی به جنبه های منفی رفتار فرزندان خود توجه کنند و با اسنادهای منفی سبب کاهش تحمل رفتارهای نادرست و تأیید والدگری ناکارآمد خود شوند (۱۴). علاوه بر الگوسازی جهت گیری های شناختی منفی، والدین دارای سبک های شناختی منفی می توانند بازخوردهای علی منفی درباره رویدادهای زندگی فرزندان خود ارائه دهند. قرار گرفتن فرزندان در معرض چنین بازخوردهایی می تواند باعث رشد سبک های شناختی منفی در آن ها شود (۲۹). علاوه بر آنچه ذکر شد طی دوره گذار از کودکی به نوجوانی، نوجوانان با شماری از تغییرات هم زمان درونی (عوامل زیستی، شناختی، هیجانی و هویتی) و بیرونی (محیط های تحصیلی، مسئولیت ها و روابط اجتماعی) مواجه هستند. این تغییرات به همراه تغییرات آموزشی می توانند سبب افزایش سطوح تحمل ناپذیری بالاتکلیفی و نگرانی آن ها شوند (۲۵). استرس والدینی، سبک شناختی والدین، نحوه تعامل آن ها با رویدادهای زندگی روزمره، ویژگی های دوره بلوغ و حجم بالای تغییرات این دوره می تواند سبب دلواپسی و ناراحتی نوجوانان نسبت به عناصر ناشناخته (۱۸) یا ناتوانی نوجوانان در تحمل پاسخ های نامطلوب ناشی از فقدان اطلاعات برجسته، کلیدی یا کافی ناشی از ترس از ناشناخته ها (۱۷) شود. اوکایاما و همکاران (۲۲) و بوتسی و همکاران (۲۳) نشان دادند که نوجوانان تحمل ناپذیری بالاتکلیفی بیشتری را در مقایسه با بزرگسالان تجربه می کنند. نتایج یک مطالعه فراتحلیل نیز نشان داد که ۳۶ درصد واریانس اضطراب و ۳۹/۶۹ درصد از واریانس نگرانی کودکان و نوجوانان از طریق تحمل ناپذیری بالاتکلیفی تبیین می شود (۲۱). مالینز و همکاران دریافتند که استرس والدینی با بالاتکلیفی کودکان و نوجوانان مبتلا به بیماری های مزمن مرتبط است (۲۷). رابین و همکاران نیز دریافتند که استرس والدینی و آسیب پذیری کودک پیش بینی کننده بالاتکلیفی افراد ۸ تا ۱۸ سال درباره بیماری است (۲۸).

در نهایت، بر اساس مدل تحمل ناپذیری بالاتکلیفی نگرانی و اختلال اضطراب فراگیر، تحمل ناپذیری بالاتکلیفی چگونگی ادراک، تفسیر و پاسخ به موقعیت های مبهم را در سطح شناختی، هیجانی و رفتاری تحت تأثیر قرار می دهد. در این شرایط نوجوانان بالاتکلیفی را استرس زا و ناراحت کننده

می دانند. معتقدند که باید از رویدادهای غیرمنتظره اجتناب کرد. از نظر آن ها بالاتکلیفی درباره آینده ناعادلانه است. بر اساس مدل شناختی تحمل ناپذیری بالاتکلیفی، باورهای افراد درباره بالاتکلیفی سبب ایجاد و تداوم نگرانی و همچنین اختلال اضطراب فراگیر (۱۹، ۲۰) در نوجوانان می شود. بررسی ادبیات پژوهش نیز نشان داد که تحمل ناپذیری بالاتکلیفی نقش مهمی در پیش بینی نگرانی و اختلال اضطراب فراگیر دارد. برای مثال واتر و همکاران دریافتند که تحمل ناپذیری بالاتکلیفی پیش بینی کننده علائم اختلال اضطراب فراگیر کودکان و نوجوانان است (۲۴). دوگاس و همکاران گزارش کردند که تحمل ناپذیری بالاتکلیفی نقش مهم تری نسبت به ترس از اضطراب در سبب شناسی نگرانی نوجوانان دارد (۲۵). کاوی و همکاران مشاهده کردند که تحمل ناپذیری بالاتکلیفی با نگرانی و شدت اضطراب فراگیر کودکان مرتبط است. همچنین شدت تحمل ناپذیری بالاتکلیفی به ترتیب در افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر و یک اختلال همایند و همچنین اختلال اضطراب فراگیر خالص بیشتر از کنترل های سالم است (۲۶).

در مجموع نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تحمل ناپذیری بالاتکلیفی میانجی رابطه بین استرس والدینی و نشانه های اختلال اضطراب فراگیر است. نتایج این پژوهش نشان دهنده نقش و اهمیت استرس والدینی و تحمل ناپذیری بالاتکلیفی در ابتلای افراد به اختلال اضطراب فراگیر است. استفاده از روش های مدیریت استرس، درمان های ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری مبتنی بر تحمل ناپذیری بالاتکلیفی می تواند نقش مهمی در پیشگیری و درمان علائم اختلال اضطراب فراگیر داشته باشد. این پژوهش دارای محدودیت هایی است. این پژوهش به صورت مقطعی و توصیفی از نوع همبستگی انجام شد، لذا امکان تبیین علت و معلولی وجود ندارد. پژوهش های طولی می توانند اطلاعات دقیق تری درباره رابطه بین این متغیرها فراهم سازند. دوم، داده های پژوهش با استفاده از مقیاس های خودگزارشی جمع آوری شده است. در این گونه شرایط احتمال سوگیری شرکت کنندگان وجود دارد. استفاده از سایر روش ها مانند مصاحبه و مشاهده می تواند منجر به اطلاعات دقیق تری شود. سوم، اگرچه وضعیت تأهل ۱۸۳ نفر از والدین (۹۰/۱ درصد) متأهل و ۱۸ نفر (۸/۹ درصد) جدانشده بود، اما این که دانش آموزان با هر دو یا یک والد زندگی می کنند، بررسی نشده است. در خانواده های تک والدی ممکن است والدین استرس

والدینی بیشتری را تجربه کنند؛ از این رو پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی به این متغیر جمعیت شناختی توجه شود.

داوطلبانه بود و شرکت‌کنندگان می‌توانستند در هر زمان از ادامه همکاری انصراف دهند.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع بین نویسندگان این مقاله وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش بدون هیچ‌گونه حمایت مالی از سوی نهادهای و سازمان‌های پژوهشی و غیر پژوهشی انجام شده است.

ملاحظات اخلاقی

قبل از اجرای پژوهش، توضیحاتی به شرکت‌کنندگان درباره اهمیت، شیوه اجرا و ارزیابی‌ها و همچنین روش‌های حفظ رازداری به آن‌ها ارائه شد. شرکت در پژوهش برای تمامی افراد

مشارکت نویسندگان

نویسنده اول در جمع‌آوری داده‌ها و آماده‌سازی نسخه اولیه مقاله مشارکت داشته است. نویسنده دوم به‌عنوان راهنمای این پژوهش در تعیین عنوان مقاله، تحلیل داده‌های پژوهش و تدوین نسخه نهایی مقاله مشارکت داشته است.

تقدیر و تشکر

مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول است. بدین‌وسیله از تمامی شرکت‌کنندگان، مسئولین محترم اداره کل آموزش و پرورش خراسان رضوی و افرادی که ما را در اجرای این پژوهش یاری نمودند، تقدیر و تشکر می‌نماییم.

References

1. Blakemore S-J. Adolescence and mental health. *Lancet*. 2019;393(10185):P2030-1.
2. Barlow DH, Durand VM, Hofmann SG. *Psychopathology: An integrative approach to mental disorders*. Cengage; 2023.
3. Victor Mbanuzuru A, Uwakwe R, Sochukwu Anyaoku C, et al. Generalized anxiety disorder screening using gad-7 among in-school adolescents of anambra state, nigeria: A comparative study between urban and rural areas. *Child Adolesc Psychiatry Ment Health*. 2023;17(1):91.
4. Mohammadi MR, Pourdehghan P, Mostafavi SA, Hooshyari Z, Ahmadi N, Khaleghi A. Generalized anxiety disorder: Prevalence, predictors, and comorbidity in children and adolescents. *J Anxiety Disord*. 2020;73:102234.
5. Wagner KD. Generalized anxiety disorder in children and adolescents. *Psychiatr Clin North Am*. 2001;24(1):139-153.
6. Ko AJ, Kim J, Park EC. Association of sleep and generalized anxiety disorder in Korean adolescents. *BMC Public Health*. 2024;24(1):2045.
7. Cucu Ciuhan G. Relationship between permissive parenting style and atypical behaviour in preschool children, with generalized anxiety as mediator. *Early Child Dev Care*. 2021;194(4):624-32.
8. Wang F, Wang M, Wang X, Zhao J. Child- and family-level factors as predictors of chinese children's generalized anxiety disorder symptoms in middle childhood. *Curr Psychol*. 2023;42:25061-74.
9. Deater-Deckard K. Parenting stress and child adjustment: Some old hypotheses and new questions. *Clin Psychol: Sci Pract*. 1998;5(3):314-32.
10. Barreto S, Wang S, Guarnaccia U, Fogelman N, Sinha R, Chaplin TM. Parent stress and observed parenting in a parent-child interaction task in a predominantly minority and low-income sample. *Arch Pediatr (Lisle)*. 2024;9(1):308.
11. Zamani M, Jalali M, Pourahmadi E. Role of family accommodation of child symptoms, parenting style and parental stress in Prediction of anxiety disorder in 6- 10 years old children in Northern Iran. *J Gorgan Univ Med Sci*. 2019;21(2):89-98. [Persian]

12. Syeda M. Relationship between parenting stress and children's attributional style in childhood anxiety (Master's thesis, University of Calgary, Calgary, Canada). Retrieved from <https://prism.ucalgary.ca>; 2014.
13. Mak MCK, Yin L, Li M, Cheung RYH, Oon P-T. The relation between parenting stress and child behavior problems: Negative parenting styles as mediator. *J Child Fam Stud*. 2020;29(11):2993-3003.
14. Clauser P, Ding Y, Chen EC, Cho S-J, Wang C, Hwang J. Parenting styles, parenting stress, and behavioral outcomes in children with autism. *Sch Psychol Int*. 2021;42(1):33-56.
15. Choi J. Maternal and paternal parenting stress and children's aggression and anxiety/depression: Children's self-regulation as a moderator. *Soc Behav Pers*. 2022;50(1):1-9.
16. Mullins LL, Wolfe-Christensen C, Pai AL, et al. The relationship of parental overprotection, perceived child vulnerability, and parenting stress to uncertainty in youth with chronic illness. *J Pediatr Psychol*. 2007;32(8):973-82.
17. Carleton RN. Into the unknown: A review and synthesis of contemporary models involving uncertainty. *J Anxiety Disord*. 2016;39:30-43.
18. Freeston M, Komes J. Revisiting uncertainty as a felt sense of unsafety: The somatic error theory of intolerance of uncertainty. *J Behav Ther Exp Psychiatry*. 2023;79:101827.
19. Dugas MJ, Savard P, Gaudet A, et al. Can the components of a cognitive model predict the severity of generalized anxiety disorder? *Behav Ther*. 2007;38(2):169-178.
20. Khodayarifard M, Mansouri A, Besharat MA, Gholamali Lavasani M. A review of conceptual models for worry and generalized anxiety disorder. *Clin Exc*. 2017;6(2):37-8. [Persian]
21. Osmanağaoğlu N, Creswell C, Dodd HF. Intolerance of uncertainty, anxiety, and worry in children and adolescents: A meta-analysis. *J Affect Disord*. 2018;225:80-90.
22. Okayama S, Minihan S, Andrews JL, et al. Intolerance of uncertainty and psychological flexibility as predictors of mental health from adolescence to old age. *Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol*. 2024;59(12):2361-8.
23. Bottesi G, Iannattone S, Carraro E, Lauriola M. The assessment of Intolerance of uncertainty in youth: An examination of the Intolerance of Uncertainty Scale-Revised in Italian nonclinical boys and girls. *Res Child Adolesc Psychopathol*. 2023;51(2):209-22.
24. Watts R, Cossar J, Ferreira N. Applicability of the intolerance of uncertainty model to Generalized Anxiety Disorder symptoms in young people. *Mediterr J Clin Psychol*. 2021;9(2):1-20.
25. Dugas MJ, Laugesen N, Bukowski WM. Intolerance of uncertainty, fear of anxiety, and adolescent worry. *J Abnorm Child Psychol*. 2012;40(6):863-70.
26. Cowie J, Clementi MA, Alfano CA. Examination of the intolerance of uncertainty construct in youth with generalized anxiety disorder. *J Clin Child Adolesc Psychol*. 2016;47(6):1014-22.
27. Mullins LL, Wolfe-Christensen C, Pai AL, et al. The relationship of parental overprotection, perceived child vulnerability, and parenting stress to uncertainty in youth with chronic illness. *J Pediatr Psychol*. 2007;32(8):973-82.
28. Ryan JL, Ramsey RR, Fedele DA, Wagner JL, Chaney JM, Mullins LL. The relationship of father parenting capacity variables to perceived uncertainty in youth with a chronic illness. *J Child Health Care*. 2011;40(4):297-310.
29. Sanchez AL, Kendall PC, Comer JS. Evaluating the intergenerational link between maternal and child intolerance of uncertainty: A preliminary cross-sectional examination. *Cognitive Ther Res*. 2016;40(4):532-9.
30. Zlomke KR, Jeter KM. Stress and worry: examining intolerance of uncertainty's moderating effect. *Anxiety Stress Coping*. 2014;27(2):202-15.
31. Weist F. What is the relation between stress, anxiety, and intolerance of uncertainty? (Master's thesis, University of Twente, Drienerlolaan, Netherlands); 2020.

32. Aktar E, Nikolić M, Bögels SM. Environmental transmission of generalized anxiety disorder from parents to children: worries, experiential avoidance, and intolerance of uncertainty. *Dialogues Clin Neurosci*. 2017;19(2):137-47.
33. Meyers LS, Gamst GC, Guarino AJ. *Applied multivariate research: Design and interpretation*. Sage; 2016.
34. Abidin RR. *Parenting Stress Index*. Psychological Assessment Resources, Odessa; 1995.
35. Fadaei Z, Dehghani M, Tahmasian K, Farhadei M. Investigating reliability, validity and factor structure of parenting stress- short form in mothers of 7-12 year-old children. *RBS*. 2011;8(2):81-91. [Persian]
36. Carleton RN, Norton MA, Asmundson GJ. Fearing the unknown: a short version of the Intolerance of Uncertainty Scale. *J Anxiety Disord*. 2007;21(1):105-17.
37. Dekkers LMS, Jansen BRJ, Salemink E, Huizenga HM. Intolerance of Uncertainty Scale: Measurement invariance among adolescent boys and girls and relationships with anxiety and risk taking. *J Behav Ther Exp Psychiatry*. 2017;55:57-65.
38. Muris P, Simon E, Lijphart H, et al. The Youth Anxiety Measure for DSM-5 (YAM-5): Development and First Psychometric Evidence of a New Scale for Assessing Anxiety Disorders Symptoms of Children and Adolescents. *Child Psychiatry Hum Dev*. 2017;48(1):1-17.
39. Pirzad A, Ahi Q. Evaluation of factor structure, validity and reliability of the Youth Anxiety Measure for DSM-5 (YAM-5). *Journal of Thought & Behavior in Clinical Psychology*. 2019;13(50):7-16. [Persian]
40. Baziari M, Vaziri S, Lotfi Kashani F, Ahi Q, Mansouri A. The mediating role of transdiagnostic factors in relationship between stressful events and generalized anxiety disorder. *RBS*. 2023;21(2):340-51. [Persian]
41. Mengna Sheng; Saeid Motevalli. The mediating role of parenting stress in the correlation between internalizing problems and maladjustment among school-age children in Shanghai, China. *Int J Sch Health*. 2024;11(3):147-56.

© 2022 The Author(s). Published by Isfahan University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited